

O iubire numerică...

Florin-Cezar CĂLIN

Nu ploaia ne-a împrăștiat numeric,
Ci vorbele atât de prost rostite.
Stăpân sunt peste zi sau întuneric,
Și vise mai tot timpul amăgite.

Sunt codul invalid al vieții tale,
Destinatar, dar fără de adresă.
Ce a-ncercat (chiar și prin tribunale),
Să te obțină ... ca pe-o recompensă.

Pariu cu viața am făcut demult,
(că tu ai să-mi devii curând iubită).
De-aceea încercatul meu trecut,
A vrut ca să nu iei iubirea-n pripă.

În lipsa ta presimt că-mi vine rău,
Iar aer îl respir eu tot mai greu.
Mă zăpăcește legământul tău,
Cum că iubirea ta-i la apogeu.

Închis în colivia mea de vise,
Aștept un semn în fața casei tale.
(mai multe nici nu cred c-ar fi permise),
Căci după aia crezi că sunt zicale.

"- Ai vrut să știi ce fac cu dorul tău?!",
- Poftește de privește! Mă-nfioară!.
Nu doar pe mine ... și pe Dumnezeu
Iar asta nu știu pentru-a câta oară.

De visele îmi sunt iar amăgite!
(când sunt stăpân pe zi ori întuneric).
Iar vorbele-s atât de prost rostite,
Să știți c-am fost iubiți ... numai numeric.

Brăila, octombrie 2017